

דרכת רחוב יפו בירושלים, דקות מעטות אחרי שהתפוצץ המקורר הממולכד

כאשר החליטו לזרוע מוות בפעולת התנקשות גדולה במרכז ירושלים, ביקשו ראשי אש"ף להודיע לכל בעלי ההסדר החלקי: זה לא יילך. בלעדינו לא תהיה שלוה. ההצהרות על אי-לוחמה לא יחזיקו מעמד, אם לא נהיה שותפים להסדר.

כאשר זעקו האלמנות בבתי הקברות, ומישפחות החללים קוננו בשני חלקי ירושלים, נרשמה הודעה זו בבירות הערביות, ומן-הסתם גם מעבר-לים.

קי בסיני, ותבוא רגיעה לחזית הדרום — מה יקרה בשאר החזיתות? כמה פעמים בעבר הצליחו האירגונים הפלסטיניים להפר את השלווה ולגרור למתח גבוה במרחב? בכל פעם גררו אחריהם את הסורים, ואלה גררו את המצרים.

האם ישתנה מצב זה בעתיד? האם תוכל מצריים לעמוד מנגד, כאשר האירגונים הפלסטיניים יפתחו בפעולות, ש-אחריהן יבואו פעולות-תגמול ישראליות?

סוריה ואש"ף — לא באו על סיפוק. נוכח חשש זה, נדחפו גם היסודות המתונים באש"ף לזרועות הקיצוניים, ויהי יאסר עראפאת מוכן לברך את מעשיו של אויבו המושבע: אחמד ג'בריל, הכופר בהנהגתו ובגישתו.

ב שביל המצרים — וגם האמריקאים והישראלים — שימש המעשה הזהרה חמורה. אם אכן יושג הסדר חל-

שורה, עלי-מי החלטתה להביא להסלמה ב-פעולות האלימות.

כי הנהגת אש"ף רצתה להכריז, בצורה דרמטית ועקובה-מדם, שלא ייתכן הסדר במרחב בלי השתתפותה, ותוך התעלמות ממנה. ההודעה היתה מופנית לעבר נשיא מצריים, אנוואר אל-סאדאת. ראשי אש"ף מאמינים, כי סאדאת מוכן לעשות הסדר עם ישראל, להתחייב שבמשך שלוש או ארבע שנים לא יקח חלק במאבק המזויין — וזאת בשעה ש-התביעות של הגורמים הערביים האחרים —

הערבי נמצא במיקרה בשוק מחנה יהודה, כאשר נודע דבר הפיצוץ. הקהל צעק, "זה גם כן ערבי!" ורצה להכותו, והוא החזיר קליפות למאיימים עליו. שוטר מכניסו לניידת שעה שאחד מחמומי-המוח שולח יד.

היהודים התארגנו בשוק מחנה יהודה, שעה אחרי הפיצוץ, במגמה לצעוד לעבר העיר העתיקה ולעשות שפטים בערבים. המישטרה שחסמה את הכביש עצרה אותם ברחוב הנביאים, שיכנעה אותם כי מהומות יעזרו רק למבצעי ההתנקשות.